

udvælger af sin Midte dem, som Rigsdagen mener har bedst Kundskab og er bedst egnede til at sætte sig ind i disse Forhold, og naar saa endvidere Ministeriet til en saadan Kommission delegerer sine mest sagkyndige Mænd, vil det Arbejde, som fremgaar af en saadan Kommission, som Regel blive bedre end det, Rigsdagen kan gøre. Og det er ogsaa i Almindelighed saaledes, at Rigsdagen føler sig nogenlunde bundet af en parlamentarisk Kommissions Arbejder, men det skal jeg ikke opholde mig meget ved. Selvfølgelig har det ærede Medlem Ret til her i Rigsdagen at angribe, hvad han vil, ogsaa parlamentariske Kommissioners Arbejde; men jeg, der har haft den Ære i Tidens Løb at sidde i en Mængde Kommissioner, har ofte undret mig over, hvor letbenet, om jeg saa maa sige, den Kritik er, der rettes mod Kommissioners Arbejde. Jeg mindes i sin Tid en saadan af en Tuberkulosekommissions Arbejde. I denne Kommission havde vi med megen Flid og Opmærksomhed enkelte Steder sat Tuberkulose, andre Steder Tuberkulose i Lunge og Strubehoved, andre Steder smitsom Tuberkulose o. s. v. Da denne Kommissions Arbejde saa blev anmeldt i et Tidsskrift af en for øvrigt meget dygtig Læge, skrev han, at man kunde se, hvor overfladisk Kommissionen var gaaet til Værks, idet den eet Sted havde sat Tuberkulose, et andet Sted smitsom Tuberkulose, et tredje Sted Tuberkulose i Lunge og Strubehoved. Altsaa, han angreb det, vi netop med største Flid havde sat ind. Det forekommer mig, at det er gaaet det ærede Medlem fra Kerteminde paa en noget lignende Maade her.

I Apotekerkommissionen har man med Villie truffet en Række Bestemmelser, som er meget nøje overvejede, og nu angriber det ærede Medlem dem og siger, at vi har ikke fundet noget heldigt Udtryk for vort Arbejde, og at det er meget uheldigt, at vi er gaaede saa let hen over de og de Ting. Enhver, som har været Medlem af denne Kommission, vil indrømme, at vi ikke er gaaede let hen over nogen Ting. Er der noget, vi har gjort, er det at gaa grundigt til Værks. Det ærede Medlem talte om de reelle Apotekerbevillinger — jeg skal senere komme tilbage til dette Spørgsmaal

—, og han talte om Arkanavæsen o. s. v., som om det var noget helt nyt, det ærede Medlem pludselig havde gjort opmærksom paa, og som man ikke tidligere havde beskæftiget sig grundigt med. Jeg skal minde om, at Spørgsmaalet om Arkanavæsenet og Forhandling af Arkana er et allerede gammelt Spørgsmaal. Allerede i Plakat af 1779 gives der Bestemmelser om udenrigs Medicin og Forbud mod Salg deraf og Bekendtgørelse derom i Bladene. Saa gammelt er altsaa Forbud mod Arkana og Reklamering med Arkana. Det er siden den Tid bekræftet ved Masser af Kancelli-cirkulærer og Plakater. Det blev indskærpet ved Kancelli-cirkulære af 11. Marts 1847, at Arkana ikke maa falholdes af andre end Apotekere. Siden den Tid er det bekræftet ved en lang Række Cirkulærer. Det, her sker, er altsaa ikke noget nyt, det er de gamle Bestemmelser, som bekræftes. Det samme gælder med Hensyn til Reklamering og Avertering. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Avertering kan jeg kun henvise til, at Sundhedskollegiet i Februar 1879 raadede Apotekerne til kun at skride ind mod Reklamering med de egentlige medicinske Arkana og saa henvise til Københavns Politi Spørgsmaalet om, naar der skulde skrides ind overfor Reklamering med den Slags Ting. Som man vil se, er det et Spørgsmaal, som har staaet paa mere end 100 Aar, og som er meget grundigt diskuteret og overvejet.

Naar det ærede Medlem nu siger, at det, man vil indføre, er noget ganske nyt, at man endog gaar saa vidt, at man forbyder Folk at handle eller reklamere med engelsk Lakrits, og at de kan blive straffet, naar de lægger Brokbaand i deres Vinduer, er det en overmaade stor Overdrivelse, det staar der ikke et Muk om i Lovforslaget. Der staar i § 19, at uden Sundhedsstyrelsens Tilladelse er det forbudt at reklamere med Medicin eller Midler, der angives som lægende, desinficerende eller i øvrigt virksomme mod Sygdom. En Detaillist har altsaa Lov at sælge Brystsukker, engelsk Lakrits, overhovedet hvad han vil, men hvad han ikke har Lov til, er at skrive, at hans Brystsukker er et specifikt Middel mod Tuberkulose, det er det, som straffes. En Mand har selvfølgelig Lov til at lægge Brokbaand